

בגליון השבוע

עולם חסד יבנה // בשורת הדיור בקהילת אופקים

דבר המערכת // הגעגועים לילד הסורר

תורת חסד // השורש להצלחה בישיבה

דבר המערכת

הבן יקיר לי...

בירושלים המרודה של פעם, חיה משפחה ענייה. כמו מרבית המשפחות דאז, התמודדה המשפחה עם רעב ומחסור, דלות ואביונות תמידית. אבל שלא כמו מרבית המשפחות, התמזל מזלה של אותה משפחה, אשר זכתה לדוד עשיר באמריקה. מפעם לפעם, היה נזכר 'הדוד מאמריקה' במשפחה הענייה מירושלים, ושולח אליהם חבילה עם בגדים ודברי מזון, ומעט מזומנים לתקופה הקרובה.

מיותר לציין, כמה אהבו והעריכו בני המשפחה הענייה את מושיעם מארץ הזהב. במשך שנים הם המתינו להזדמנות, בה יוכלו להביע בפניו את רגשותיהם אליו. וההזדמנות הזו הגיעה ביום מן הימים, בדמות מברק שהגיע בדואר, ובו התבשרו, כי הדוד האהוב מגיע לביקור בביתם שבירושלים.

ההתרגשות היתה רבה, הזמן מועט והמלאכה מרובה. בני המשפחה התגייסו למשימה העצומה של קבלת הפנים לאורח הכבוד, ובראשה: ארגון סעודת פאר לכבודו של הדוד הטוב והמטיב.

הילדים נשלחו אל השכנים ללוות כלים נאים ומהודרים עבור הסעודה, מתכונים הוחלפו, כספים הושגו, מוצרים נרכשו. בעלת הבית החלה לבשל ולאפות, לטגן ולהשרות את המוצרים, ועד מהרה החלו הסירים על האש

המשך בעמוד הבא

מצוקת הדיור. התגובות שלכם. עמ' 3

תורת חסד

הגאון רבי גבריאל יוסף לוי שליט"א
ראש ישיבת "באר התורה" ונשיא הגמ"ח

עם שובם בשעטו"מ של לומדי התורה די בכל אתר ואתר אל בתי המדרשות, ובפרט עם כניסתם הראשונה של צעירים רבים להיכלי הישיבות, ראוי לתת את הדעת, על היעד העיקרי אליו נועדו הישיבות הקדושות, שהשגתו יוצרת רוח חיים מחודשת בכל מהלך חייו של היהודי.

על מה אבדה הארץ? על שלא בירכו בתורה תחילה!

כדי להעמיק בכך, יש לשוב מספר שבועות לאחור, אל ימי אבילות החורבן. נתבונן בדברי הגמרא בנדריים (פא.), אודות סיבת חורבן בית ראשון: "אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב (ירמיהו ט יא) מי האיש החכם ויבן את זאת וגו' על מה אבדה הארץ וגו', דבר זה נשאל לחכמים ולנביאים ולא פירשוהו, עד שפירשו הקדוש ברוך הוא בעצמו דכתיב (שם יב) ויאמר ה' על עזבם את תורת וגו'... שאין מברכין בתורה תחלה". עכ"ד הגמרא.

ומבאר הר"ן (שם) בשם רבינו יונה במגילת סתרים, שרוב לא פירש כפשוטו שעזבו את התורה, כי הרי אם כך היה, ודאי היו החכמים יודעים לומר טעם זה בעצמם, ומדוע לא פירשוהו עד שפירשו הקב"ה בעצמו. ובהכרח שהיו ישראל עוסקין בתורה, ולכן היו החכמים והנביאים תמהים על מה אבדה הארץ, עד שבא הקב"ה בעצמו שהוא יודע מעמקי הלב שלא היו מברכין בתורה תחילה, כלומר שלא היתה התורה חשובה בעיניהם כ"כ שיהא ראוי לברך

המשך בעמוד הבא

תגובות והערות על המדורים השונים יתקבלו בברכה בדוא"ל: Alon@hagmach.org.il | או 6428158@gmail.com

מכתבים מובחרים יפורסמו בל"ג (ניתן בעילום שם)

פניות לגמ"ח המרכזי בדוא"ל: office@hagmach.org.il או בפקס: 052-6428158

והתבניות בתנורים, להפיק בליל של ריחות מתקתקים.

במקביל מירקו את הבית וכיבסו את הוילונות, שטיחים הובאו בכדי לכסות את המרצפות השבורות והעקומות, הכיסאות תוקנו, ומפה מהודרת השמורה לאירועים היסטוריים נפרשה על השולחן.

לקראת היום הגדול, החלה האם לפאר את השולחן עם מיטב המעדנים שנקנו והוכנו בדי עמל וברוב כסף, עם בקבוקי קריסטל מלאי משקאות משובחים, צלחות עמוסי תבשילים ומאפים, אביזרי פאר והדר. הכל היה נראה נפלא. רק יבוא הדוד העשיר, יראה את המאמץ להודות לו ובודאי ישאיר כאן רושם כלשהו, שימחק את החובות שצברו עבור האירוע הזה ויתיר לעוד ימים שיבואו...

אחד הזאטוטים בבית, ראה בעיניים כלות את שלל המאכלים הערבים לחיד, ורירו זלג מאין הפוגות. זה שנים רבות שלא הגיע אל פיו דבר מאכל מן הסוג שהשולחן הכיל בנדיבות ושפע בלתי נדלה. תאווה לעיניים!

מה יקרה אם יקח לעצמו מאפה פריך אחד ויחיד? - חשב הילד ועיניו עורגות - מי ישם לב לחסרונו?

וממחשבה למעשה. הוא המתין לרגע בו לא יהיו עדים למעשה היגניבה שלו, וכאשר הרגע הזה הגיע, ניתר הילד בזינוק נמהר, חפן זוג כעכים בידו, והתכוון להיעלם מן המקום בטרם ישם אי מי את לבו אליו.

אלא, שתנועותיו הפזיזות גרמו לבקבוק קריסטל מלא, לנטות על צידו בזווית מסוכנת. הילד שלח במהירות את ידו השנייה כדי לעצור בעד הבקבוק מלנפול ולחשוף אותו בקלונו הנורא, תנועותיו הסתרבלו, ידו נתפסה במפה הצחורה, ובלא משים הוא גרף את המפה על כל תכולתה אל הרצפה עטוית השטיח היוקרתי. הכל התנפץ ונמרח, נשפך והוכתם בקול רעש גדול, וכדי ביזיון וקצף.

לאחר רגע או שניים של דממה איומה, הגיחה האם במרוצה. הילד המבוהל הביט אל פני אמו שהחלו להאדים מכעס ולהתכווץ מזעם. בן רגע קלט את הביש אליו נקלע והבין את מר גורלו. הוא התעשת במהרה, חמק מן החדר וכאיילה שלוחה נמלט מן הבית רחוק ככל שאפשר. רחוק מאמו הכעושה. רחוק מן הצורך להתמודד עם מעשהו הנפשע.

המשך בעמוד הבא

עליה, שלא היו עוסקים בה לשמה ומתוך כך היו מזלזלין בברכתה, והיינו לא הלכו בה כלומר בכונתה ולשמה.

ותמהים הקדמונים על כך, שהרי בפסוק הבא (שם יג) נאמר 'וילכו אחרי שרירות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם', והרי שהקב"ה פירש שהם נתבעו על כך שעבדו ע"ז. ובאמת כך מובא בגמרא (יומא ט:), שמקדש ראשון חרב מפני שלשה דברים שהיו בו: עבודה זרה; גילוי עריות; ושפיכות דמים. ואם כן, מדוע פירשה הגמרא בנדריים שבית המקדש חרב מפני שלא בירכו בתורה תחילה.

ההשלכות הנוראיות של הזלזול בכבוד התורה

מכח זה פירשו הקדמונים, ששאלת הגמרא לא היתה מפני מה חרב בית המקדש, אלא מה הביא אותם למצב כזה שעברו על ג' עבירות החמורות. ועל זה נאמר הביאור, שהיה זה מפני שלא בירכו בתורה תחילה.

ומבואר אם כן, שכשהתורה לא חשובה מספיק, הדבר מביא עד לעבירה על ג' עבירות החמורות!

ועוד מבואר בגמרא בנדריים (שם), שמשום שאין מברכים בתורה תחילה, אין מצויים תלמידי חכמים מבניהם של תלמידי חכמים. והרי שכשהתורה לא חשובה, הדבר גורם שבניהם לא יהיו תלמידי חכמים.

כמה יש ללמוד מכך, על נחיצות ההכרה בחשיבות ובכבוד התורה, כי מיעוט יקרות התורה מביא עד לג' עבירות החמורות, ומאידך גם תלמידי חכמים גדולים יכולים להיכשל במיעוט כבוד התורה.

כשהתורה לא חשובה מספיק, הדבר מביא עד לעבירה על ג' עבירות החמורות!

ללא ספק, מיעוט כבוד התורה גורם גם כיום למצב העגום שבית המקדש לא נבנה. עלינו אפוא לטכס עצה, היאך להרבות בכבוד התורה, וזהו השורש להצלחה גם בשנות הלימוד בישיבה, וכפי שנבאר בפרק הבא בע"ה.

ניתן להאזין מידי יום לשיעור היומי הנמסר בהיכל ישיבת "באר התורה" לאחר תפילת שחרית, ובו מסרים חינוכיים מפרשת השבוע.
מספר הטלפון: 2 > 1 > 077-314-1174

לתגובות: Alon@hagmach.org.il או: 6428158@gmail.com

איש את רעהו

מכתבים למערכת

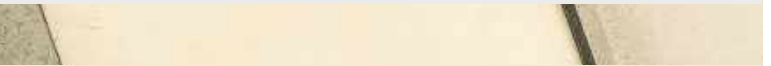
אפשר להוסיף, שבפסקים מבואר על פי הגמרא (כתובות נב: נג.), שאין לתת לבתו יותר מעישור נכסים, שזה נחשב כ'עבורי אחסנתא', ואף שהרמ"א (אה"ע"ז ק"ג א) כתב שאין נוהגים כן [להצטמצם לעישור נכסים], מ"מ בדרכי משה הביאו ללא הסתייגות, ומשמע שאין באמת מי שחולק אלא שלא נהגו כן.

ומבואר ברא"ש (כתובות ד כד), שהגאונים ביטלו את כתובת בנין דכרין, מאחר וכל מטרתה היתה רק לעודד נתינת נדוניה לבנות, ובזמנם התהפכה המציאות, 'הלואי שיתן לבנו כבתו, וכמה הוצרך הדבר לנדות כל מי שירבה במתנת בתו', וכן הביא הדרכי משה שם בשם המרדכי (קסב), שהיו נוהגים לנדות על כל מי שמוסיף הרבה יותר מדאי לנדן בתו כי אין ראוי לעשות כן, ובחלקת מחוקק ק"ג ה הביא את הרא"ש ואת המרדכי בקצרה.

ומה הם היו אומרים אם היו יודעים שמשאירים ליורשים חובות במקום ירושה, וזאת אף במקום שמלכתחילה היה מה לרשת.

בברכה

יצחק ברנדייס

ללכת לגור בפריפריה נשמע רעיון מהפכני, אבל הבעיה היא שגם שם אין דירות פחות מ-500-600 אלף.

אז גם לגור רחוק וגם לשלם?

בגבעת המורה ישנו פיקוח על מחירי הדירות ואפשר למצוא דירת 3 חדרים ביו 400-550 אלף.

האם יש לכם בשורה דומה?

שעיה. א

בנושא שמי שמגיע למקום חדש בסוף מרוויח.

אני חושב שיש כאן עוד נקודה חשובה שהתפספסה. מי שמשקיע בהתחלה הוא גם הרבה פעמים מקבל את המעמד היותר גבוה, כי מי שהשקיע מגיע לו. פוק חזי בנושאים רבים בעולמנו, שאותם המתחילים כל מיני יוזמות, מהפכות וכדו' הם בסופו של דבר נהיים הראשיים.

עוד הערה. לא אהבתי את ההגדרה עבודה סיאזיפית בקשר לעבודת השם. זוהי עבודה עקבית צעד אחר צעד, אבל העבודה עצמה אמורה להביא סיפוק עצום כבר מעצם הידיעה שהשכר גדול, בנוסף שזוהי בניית אישיותנו שמלווה בהנאת היצירה הגדולה ביותר שיכולה להיות על פי עקרונות אמיתיים ומותאמים לנפש האדם, כפי שרק הבורא יכול להתאים. מה שאין כן עבודה סיאזיפית פירושה ללא שום מטרה ותועלת, חד גוונית ואינה נגמרת או מניבה תוצאות נראות לעין.

תודה על העלון המכובד

דבר המערכת המשך מעמוד 2

שעות אחדות הסתובב הילד ושוטט ברחובות העיר, כשהוא אפוף תוגה וחרטה. במהלך השעות הללו התחלפו רגשות הכעס של האם בדאגה כנה לבנה יקירה ובמחשבות נוגות וחומלות על אומללותו וגורלו.

כאשר החלה השמש לשקוע, והחושך החל לגולל את האור, הבין הנער כי אין לו ברירה, והחל לעשות את הדרך חזרה אל ביתו. יהיה מה שיהיה, אין לו מקום אחר להיות, אין לו שום אדם בעולם שאכפת לו ממנו כעת, חוץ מאמא. אמא יש רק אחת...

הוא הגיע הביתה בצעדים מדודים, חושש אבל בוטח, רועד אך מלא תקווה, מפוחד אבל מלא אמון. ובבית, מיותר לציין, התקבל באהבה גדולה ובחיבה אמיתית.

העיקר שחזרת הביתה, בן אהוב...

הסיפור הנפלא הזה, שכמדומה סופר על ידי המגיד רבי שלום שבדרון זצ"ל, הוא המשל המדויק ביותר למילותיו המרטיטות של רבי שלמה אבן גבירול בפיוט "כתר מלכות": "אלקי, אם עווני מנשוא גדול, מה תעשה לשמך הגדול? ואם לא אוחיל לרחמיך, מי יחוס עלי חוץ ממך? לכן אם תקטלני, לך אייחל. ואם תבקש לעווני אברח ממך אליך, ואתכסה מחמתך בצילך; ובשולי רחמיך אחזיק עד אם רחמתני, ולא אשלחך כי אם ברכתני".

אם כן, אכן, כמה נורא ומחריד הדבר - לעבור לפני כסא המשפט, להיות נידון על כל המעשים כולם. אין ספק בכך. אולם, בצד כל אלו, כמה מאושרים ושמחים עלינו להיות, על עצם היותנו נידונים בידי מלך מלכי המלכים, רב החסד, אבינו אב הרחמן המרחם.

גילו, רבותיי, ברעדה!

אלול!

”כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד ... והלא מעולם ממרה היה על דברי, מיום דעתי אותו ... אלא על אשר הוא מתנחם ושב מפשעו - על כן המו מעי לו ורחם ארחמנו

(ר' יוסף קרא עה"פ ירמיהו לא יט)

לתגובות: Alon@hagmach.org.il או: 6428158@gmail.com

עולם חסד יבנה

במה של כבוד ליוזמות ופתרונות למצוקת הדיור

השבוע הבמה נתונה לבשורת הדיור בקהילה התורנית בעיה"ק אופקים - חלק ב'

פעילות קהילתית: במקום מתקיימות פעילויות רבות לבחורים ולילדים, וכן לנשים ולנערות, כמקובל בריכוזים החרדיים הגדולים. בקהילה פועלים עשרות גמ"חים ומפעלי חסד, קופת צדקה מרכזית, ישיבות בין הזמנים, ועוד, אשר כולם יחד מקנים לקהילה חיי קהילה תוססים ומלאים בחן ובחסד.

בפרק הקודם
סקרנו את
אופקים החרדית,
זאת שניבטה
למול עינינו,

במהלך סיור מיוחד שקיים עבורנו סגן ומ"מ ראש העיר הרב אברהם דייטש.

מחירי דירות: 3 חדרים באזור הקהילה - החל מ-650,000 שקלים. 3 חדרים באזורים המתחרים הסמוכים לקהילה - החל מ-550,000 שקלים.

כעת, אנו מבקשים מהרב דייטש סקירה קצרה על המקום, מעט נתונים שיעניינו לוודאי את המשפחות אשר מעוניינות לבוא ולהתגורר במקום. הרב דייטש נעתר בשמחה.

ע"פ הסכם עם ראש העיר, ישווקו בקרוב אלפי יח"ד לציבור החרדי.

הקהילה החרדית הותיקה נוסדה לפני כ-40 שנה, ע"י מרן רשכבה"ג הגרא"מ שך זיע"א, שבעידודו ובשליחותו הוקמה ישיבת אופקים ('תורת חיים'), בראשות הגאונים רבי יוסף גולדנטל זצ"ל, רבי יעקב הורביץ זצ"ל, ובהמשך הגאון רבי חיים קמיל זצ"ל.

ישן וחדש: למרות היות קהילת אופקים, הוותיקה ביותר מבין הקהילות החרדיות אשר מחוץ לערים החרדיות המרכזיות, בשנים האחרונות, עם עליית מחירי הדירות ברחבי הארץ, מגיעות למקום מאות משפחות צעירות חדשות, כשהחידוש הוא שלרבים מהן אין כל זיקה מוקדמת לאזור.

ישיבת אופקים

רבני הקהילה: המרא דאתרא הגרי"י פינקוס שליט"א (בן הג"ר שמשון זצ"ל), ראש הישיבה הגר"א אינהורן שליט"א, מו"צ הקהילה הגר"י טשזנר שליט"א ורב שכונת נחלת שמשון הגר"ל כהן שליט"א.

השכונה החדשה, שבנייתה הסתיימה לא מכבר, העלתה את רמת החיים לרבים מבני המקום, שעברו מדירות שיכון

לבית מגורים חדש.

נציגים חרדים בעיריה: 3 לדגל התורה ו-3 לש"ס.

תכניות לעתיד: כיום יש לקהילה מקום לקלוט עוד כ-300 משפחות מידי שנה, באזורים שונים ברחבי העיר, כשע"פ הסכם עם ראש העיר, ישווקו בקרוב אלפי יח"ד לציבור החרדי.

מקומות תעסוקה לנשים: הוראה, גנות, מזכירות, הנהלת חשבונות, גרפיקה וכיו"ב. עניין התעסוקה בעיר כל הזמן בשיפור ומשתדלים לדאוג לעבודה לכל דורש/ת.

ראשי ובני הקהילה שמחים מאד לקבל כל משפחה חדשה, תוך שמירה על אופיה התורני האיכותי של הקהילה, ולסייע ככל שידרש. ואכן, כל משפחה חווה זאת על בשרה, ושמחה לגלות את מאור הפנים הקהילתי והחם השמור לק"ק אופקים (ולקהילות הדרום בכלל).

מרחק מערי המרכז: מירושלים ומבני ברק מסתכמת הנסיעה (ברכב פרטי) במעט יותר משעה.

תודה להרב צבי רבינסקי, מראשי וועדת הדיור ואיגוד הקהילות, על עזרתו הרבה בהכנת הכתבה.

תחבורה ציבורית: באמצע השבוע לירושלים וב"ב, וכן לקהילות בדרום - 9-10 פעמים ביום. בסופ"ש קיימים קוים למרבית הריכוזים החרדיים בארץ. כמו כן, קיימת במקום תחנת רכבת למרכז הארץ.